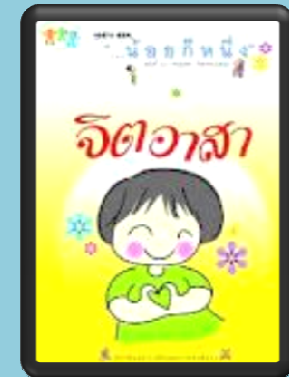

ความแตกต่าง

จัดทำโดย....

น.ส.ฮานี่ซ๊ะ กะคะแซ

คำนำ

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างความกว้างและความแคบและได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการที่เราจะดำรงชีวิตเพื่อให้ถูกต้องและอยู่ในกรอบที่สมบูรณ์ทั้งผู้รับและผู้ให้

ดิฉันหวังว่าคงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อย

สารบัญ

เรื่อง

การศึกษา

ครอบครัว

สังคม

ความใจกว้าง

เรื่องสั้นสอนใจ

การศึกษา

ถ้ามองแบบกว้างๆ ส่วนใหญ่จะคิดว่า
เด็กในโรงเรียนชนบท มีการศึกษาที่
ด้อยกว่าในเมือง ทั้งการคิด การอ่าน
เพราะมีบุคลากรและทรัพยากรไม่
เพียงพอ สำหรับเด็กในเมืองมีทุกอย่าง
พร้อม แต่ทางกลับกันเด็กในชนบท
สามารถดำเนินชีวิตและช่วยเหลือตัวเอง
ได้เนื่องจากได้เรียนรู้นอกห้องเรียน
เช่น จากผู้ใหญ่ ที่มีความรู้เฉพาะด้าน

สำหรับเด็กในเมืองจะไม่ได้
ประสบการณ์ชีวิตนอกห้องเรียนเลย
เรียนแต่ในห้องสี่เหลี่ยมและหน้าจอ
คอมพิวเตอร์ ซึ่งบางคนก็ช่วยเหลือ
ตัวเองไม่เป็น ไม่รู้ว่าต้องทำอะไรก่อน
อะไรหลังและปัญหาที่ตามมาคือ
กลายเป็นเด็กที่มีปัญหาเพราะพ่อแม่
ต้องไปทำงานนอกบ้านทิ้งให้เด็กอยู่
คนเดียวกับสังคมในเมือง

ครอบครัว

เด็กในชนบทจะได้รับความอบอุ่นจากพ่อแม่มากกว่าเด็กในเมือง เนื่องจากอาชีพการงานส่วนใหญ่จะทำสวน จึงมีเวลามากพอที่จะคอยดูแลลูกๆ ได้ มีเวลาทานอาหารร่วมกัน สานสัมพันธ์ภายในครอบครัว

แต่สำหรับเด็กในเมืองพ่อแม่ส่วนใหญ่ต้องดิ้นรนและต้องแข่งกับเวลา ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับครอบครัวมากนัก แม้แต่เวลาทานอาหาร ทำให้เด็กไม่มีที่ฟัง หรือที่ปรึกษา จึงต้องหันมาพึ่งเทคโนโลยี ซึ่งอาจทำให้เด็กมีนิสัยก้าวร้าวแต่ทั้งนั้นทั้งนี้ก็ไม่เสมอไป

สังคม

สังคมในชนบทจะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีอะไรที่พอจะช่วยให้ได้ก็เข้าไปช่วยกัน โดยไม่หวังผลตอบแทน จะคอยถามไถ่สารทุกข์สุขดิบซึ่งกันและกัน ยืมยืมให้กัน ใช้ชีวิตแบบพอเพียง แบ่งปันกัน

แต่สังคมเมือง ต่างคนต่างอยู่ ใครมีมาก
ก็ใช้มาก ใครมีน้อยก็ใช้น้อย บางทีอยู่
บ้านติดกันยังไม่รู้จักกันเลยก็มี เพราะ
ใช้เวลาอยู่กับงาน กลับมาก็เข้าบ้าน โดย
ที่ไม่เคยรับรู้เลยว่าสังคมรอบบ้านเป็น
อย่างไรเมื่อเป็นเช่นนี้ผลที่ตามมาก็คือ
ไม่มีใครคบ ไม่มีเพื่อนบ้านที่จะคอยให้
คำปรึกษายามเราต้องการหรือฉุกเฉิน
ในยามที่เราลำบาก

ความใจกว้าง

สำหรับคนที่ใจกว้าง โอบอ้อมอารี
มักจะมีสิ่งดีดีเข้ามาในชีวิต และเป็นที่
รักใคร่ของคนหลายคน มีแต่คน
อยากจะอยู่ใกล้ ๆ ต่างก็ชื่นชม ไปอยู่ที่
ไหน ก็มีแต่คนรัก

ในทางกลับกันคนที่มึจิตใจแคบ
เห็นแก่ตัว ใครๆก็ไม่ชอบ ไม่มีใคร
อยากเข้าใกล้ ไปอยู่ที่ไหนก็ลำบาก
เพราะความใจแคบและความเห็นแก่
ตัวของตัวเอง ความเห็นแก่ตัวไม่ทำ
ให้ตนเองดีขึ้นเลยมีแต่ทำให้ตัวเอง
แย่ลงเรื่อยๆ ทางที่ดีเราควรที่จะทำ
ตัวให้ดี ทำตัวให้ใจกว้างกับเพื่อนฝูง
แล้วเขาคคนนั้นก็จักรักเราเหมือนที่
เรารักเขา อย่าลืมว่า” เอาใจเขามาใส่
ใจเรา” แล้วทุกอย่างก็จะลงเอยด้วยดี
อยู่เย็นเป็นสุขตลอดไป

เรื่องสั้นสอนใจ

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีครอบครัวหนึ่ง ซึ่งเป็นครอบครัวเล็กๆ มีแค่เพียง 2 คน แม่และลูกแม่คนนี้มีนามว่า ลินดา ส่วนลูกมีนามว่า มาลินกุนดาน แต่แม่เขามักจะเรียกสั้น ๆ ว่า มาลิน มาลินเป็นเด็กกำพร้าพ่อ พ่อของมาลินประสบอุบัติเหตุรถชนตั้งแต่มาลินยังไม่เกิด ทำให้มาลินกลายเป็นเด็กมีปมด้อย และมักจะถูกล้อเลียนอยู่เสมอ ว่าเป็นเด็กไม่มีพ่อ แต่มาลินก็กฝั้นฝ้ามรสมุนนั้นมาได้ เพราะมาลินมีแม่คอยกำลังใจอยู่เสมอ มาลินเป็นเด็กขยันช่วยแม่ทำมาหากินจนทำให้คนในหมู่

บ้านรู้สึกประทับใจในตัวมาลิน ที่มาลินเป็นเด็กดีขยันช่วยแม่ทำงานบ้านจึงเป็นที่น่าเอ็นดูของทุกคน

เวลาผ่านไป มาลินเรียนจบและโตเป็นหนุ่มเริ่มคบเพื่อนฝูงจนไม่ค่อยจะมีเวลาช่วยแม่ทำขนมขาย แต่แม่ลินดาก็ไม่ได้ว่าอะไรเพราะเห็นว่ามาลินก็เป็นผู้ใหญ่แล้ว อาจจะมีเรื่องส่วนตัวของเขาบ้าง วันหนึ่งมาลินอยากจะไปทำงานในเมือง จึงขออนุญาตแม่ลินดาไปทำงานเพื่อที่จะปรับฐานะของตนเองและไม่อยากให้แม่ลินดาทำขนมขายเพราะแม่ลินดาเหนื่อยมามากแล้ว มาลินไปทำงานในเมืองจนมากับลิลลี่ ซึ่งลิลลี่เป็นคนบ้านเดียวกับมาลิน ลิลลี่กับมาลินได้คบหาจนได้แต่งงานกัน

มาติน ได้ให้ลิลลี่ดูแลแม่ลินดาเพราะ
แม่ลินดาไม่มีใคร ผมจะไปทำงานคน
เดียวแล้วจะส่งเงินกลับมาทุกเดือน
และไม่ต้องเป็นห่วงผม มาตินเข้ามาใน
เมืองครั้งนี้ได้เลื่อนตำแหน่งเป็น
ผู้จัดการ ชูโกร ซึ่งเป็นผู้บริหารเห็นว่า
มาตินเป็นคนขยันและมีครบครันแล้ว
คงไม่พอกับเงินเดือน มาตินทำงานได้
สักพักผู้บริหารถูกเพื่อน โกงจนเกือบ
จะ โคนยัดบริษัทแต่มาตินเป็นคน
ฉลาดและรอบคอบจึงกู้บริษัทกลับมา
ได้ ผู้บริหารจึงได้เลื่อนตำแหน่งมาติน
ให้เป็นรองผู้บริหารบริษัท มาตินเริ่มคบ
ค้าสมาคมกับคนใหญ่คนโตมากขึ้น จึง

ไม่ค่อยมีเวลาที่จะเขียนจดหมายถึงคนทาง
บ้าน เงินเดือนส่งขาดๆหายๆทำให้คนทาง
บ้านรู้สึกเป็นห่วง แต่คนทางบ้านหาว่า
ว่ามาตินแอบชอบลูกสาวท่านผู้บริหารอยู่
ชื่อเจน เจนเป็นลูกสาวคนเดียวของชูโกร
และเป็นสาวสวย เมื่อมาตินพบหน้ากับ
เจน ก็รู้สึกผูกพันกัน ส่วนเจนก็มีใจอยู่
นิดๆ มาตินแอบคบหากับเจนโดยไม่มีใคร
รู้แม้แต่พ่อของเจนและคนทางบ้าน เวลา
ผ่านไปมาตินเปลี่ยนไปจากเดิมมาก
กลายเป็นคนไม่มหตุผล โอ้อวดไม่ยอมฟัง
ใครแม้แต่ท่านชูโกร วันหนึ่งมาตินคิด
แผนที่กำลังจัดท่านชูโกรเพื่อที่ตนจะได้เป็น
ผู้บริหารเองเลยตัดสายเบรกรถของท่านชู
โกร ทำให้ท่านชูโกรเสียหลักตกเหว เจน
เมื่อทราบข่าวของพ่อก็ได้แต่เสียใจ โดยมี

มีมาลินอยู่ข้างคอยปลอบใจให้ เสร็จ
จากงานศพของท่านชู โกรซึ่งเป็นทายาท
คนเดียวจึงได้มาเป็นผู้บริหารบริษัท เจน
จะมีมาลินคอยเป็นพี่เลี้ยงให้

เจนเห็นว่ามาลินเป็นคนดีจึงฝากชีวิตไว้
กับมาลินและ ได้แต่งตั้งมาลินเป็น
ผู้บริหารแทนตนเอง มาลินแอบดีใจที่
แผนของตนเองทำสำเร็จ ทางบ้านเมื่อ
ทราบว่ามาลินเป็นคนใหญ่คนโตจึงคิด
ที่อยากจะไปเยี่ยมลูก จากนั้นลินดาก็ได้
เดินทางเข้าเมืองคนเดียว ทั้งลิลลี่เฝ้า
บ้านคนเดียว ลินดาไปถึงหน้าบริษัท
ยามหน้าประตูถามว่ามาหาใครลินดาจึง
ตอบไปว่ามาหาลูก ยามทำหน้างเพราะ

คนที่ทำงานในบริษัทมีแต่คนผู้ดีไฮโซ
ยามจึงลินดาไปหาที่อื่นแทน แต่ลินดา
ยืนยันว่าลูกชายทำงานที่นี้ พอลินดาจะ
เอ่ยชื่อ มาลินซึ่งยื่นดูเหตุการณ์ก็เดินเข้า
มา ลินดาเมื่อเห็นหน้ามาลินก็ดีใจจะ
เรียกชื่อแต่มาลินทักขึ้นมาก่อน คุณมา
ทำอะไรที่นี้...เมื่อลินดาได้ยินเช่นนั้น
แม่ลินดาหน้าเสียเพราะไม่เคยคิดว่าลูก
ที่ตนเองรักจะพูดแบบนี้ มาลินทำ
เหมือนไม่รู้จักลินดา มาลินบอกให้
แม่ลินดากลับไป แต่แม่ลินดา仍将คุย
กับลูก แต่มาลินให้ยามไล่ผู้หญิงคนนี้
ไปจากบริษัท จากนั้นมาลินเดินเข้า
ทำงานสวนกับเจนพอดี เจนจึงได้ถาม

ว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร มาลินบอกไป
ว่าชาวบ้านมาขอเงินแต่ผมให้ไปแล้ว
เมื่อแม่ลินดาได้ยินเช่นนั้นแม่ลินดา
เสียใจมากเดินกลับบ้านไป มาลินพอก
ลับมาบ้านยังกังวลใจว่าเงินและทุกคน
จะรู้ความจริงว่าตนเคยมีภรรยาและเคย
เป็นเด็กเป็นยากจนไม่มีชาติตระกูล

ลินดากลับบ้านต่างจังหวัด ลิลลี่เห็น
แม่ลินดากลับมาจึงได้ถามข้างของมา
ลิน แม่ลินดาไม่รู้จะตอบยังไงเพราะมา
ลินเปลี่ยนไปมาก แม่ลินดาจึงตัดสินใจ
เก็บความลับของมาลินโดยไม่บอกให้
ลิลลี่รู้และได้บอกกับลิลลี่ว่ามาลินสบาย
ดีไม่ต้องเป็นห่วง ลิลลี่เมื่อได้ยินเช่นนั้น

ก็รู้สึกโล่งใจและคิดอยากจะเข้าเมืองไป
หามาลิน แต่แม่ลินดาได้ห้ามไว้ก่อนเอา
ไว้ให้มาลินว่างแล้วค่อยไปหา ช่วงนี้มา
ลินงานเยอะมาก ลิลลี่จึงยอมฟังแม่ลิน
ดา วันหนึ่งมาลินส่งจดหมายมาหา
แม่ลินดาในข้อความบอกถึงแม่ลินดาว่า
“ไม่ต้องไปหาผมอีกแล้วถึงเวลาผมจะ
กลับเอง” ลิลลี่ซึ่งยินดีได้เห็นข้อความ
ในจดหมายเกิดความไม่พอใจและสงสัย
จึงถามแม่ลินดา ทำไมมาลินถึงได้
เปลี่ยนไปขนาดนี้ ลิลลี่เมื่อรู้ความจริง
ทุกอย่างจึงเดินเข้าเดินทางเข้าเมือง
ระหว่างเดินทางลิลลี่ได้พบกับชายคน
หนึ่งมีชื่อว่า แคน แคนนเป็นเพื่อนสมัย

เรียนประถมด้วยกัน เมื่อทั้งสองเจอหน้ากันต่างก็ดีใจและไต่ถามไต่หาที่นั้งคุยกัน แคนได้ถามลิลลี่ว่าเข้ามาในเมืองมีธุระอะไรหรือเปล่า ลิลลี่บอกกับแคนว่า ฉันมาหาญาติ แคนเมื่อได้ยินชื่อญาติก็รู้สึกคุ้นๆจึงได้ถามต่อไปว่า ญาติที่เป็นนักธุรกิจใหญ่ใช่ไหม ลิลลี่ทำหน้าดีใจจึงตอบไปว่า ใช่ คุณแคนรู้จักญาติด้วยหรือ แคนต่อไปว่า ผมเป็นตำรวจกำลังทำคดีของคุณชูโกโร ซึ่งทางตำรวจเชื่อว่าการตายของท่านชูโกโรน่าจะเป็นการฆาตกรรม ไม่ใช่อุบัติเหตุเพราะทางเราได้ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและสภาพรถแล้วสาย

เบรกถูกตัด แต่ไม่มีใครรู้แม้แต่ญาติของคุณ ว่าแต่ลิลลี่รู้หรือยังว่ามาลีนได้แต่งงานกับเจนซึ่งเป็นทายาทของท่านชูโกโรคนเดียว ลิลลี่เมื่อได้ยินเช่นนั้นก็ตกใจ ทำให้แคนสงสัยในตัวลิลลี่ ว่าลิลลี่เป็นอะไรกับมาลีน ลิลลี่ได้เล่าเรื่องทั้งหมดให้แคนฟัง ทำให้แคนรู้สึกสงสารลิลลี่แล้วเกิดรักในตัวลิลลี่ขึ้นมา

ลิลลี่ได้กลับบ้านต่างจังหวัดเพื่อที่จะบอกข่าวให้กับแม่ลีนดา เมื่อลิลลี่กลับถึงบ้านได้เล่าเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับมาลีนให้แม่ลีนดาฟัง แม่ลีนดาได้ฟังถึงกับเป็นลม ผ่านไปสักพักแม่ลีนดากาฟื้นเลยบอกกับลิลลี่ว่าจะไปหาญาติในเมือง

ลิลลี่พาแม่ลินดาไปหาแดนและบอก
กับแดนว่า นี่คือแม่ลินดาแม่ของมาลิน
แดนได้บอกกับแม่ลินดาว่าอย่าฟัง
ตกใจ เพราะทางการแค่สงสัยและอย่า
ฟังให้มาลินรู้ จากนั้นทั้งสามคนพากัน
ไปยังบ้านมาลินแต่มาลินไม่อยู่บ้านเลย
ได้พบกับเจน เจนเมื่อเห็นหน้าแม่ลิน
ดาก็นึกขึ้นได้ว่าเคยไปขอเงินมาลินที่
ทำงาน แต่ลิลลี่ขัดขึ้นมาว่า คนที่คุพุด
ถึงอยู่นั้นคือแม่ของมาลิน แม่ที่ถูก
ปฏิเสธว่าไม่ใช่แม่ และนั่นก็เป็นภรรยา
ของมาลินซึ่งฉันไม่รู้ที่มาลินได้บอก
อะไรกับเธอบ้าง เมื่อเจนรู้ความจริง
ทั้งหมดจึงบอกกับทุกคนว่าไว้มาลิน

กลับมาแล้วฉันจะบอกให้มาลินทราบ
ว่าแม่พร้อมภรรยาของเขามาหา
มาลินกลับมาจากที่ทำงาน เจนเดิน
ไปหามาลินและได้เล่าเรื่องทั้งหมดให้
มาลินฟัง มาลินถึงกับตกใจและบอก
เจนว่า ผมไม่ได้ตั้งใจจะ โทกหก ผม
พยายามหาวิธีจะบอกคุณแต่ไม่มี
โอกาส เจนซึ่งกำลังอารมณ์เสีย จึง
ตะโกนออกไปว่า ฉันจะอย่ากับคุณ
มาลิน โกรธมากเพราะถ้าเกิดเจนหย่า
กับเขาทุกอย่างก็จะจบลง ทุกอย่างที่
เขาสร้างมากับมือก็จะไม่เหลือมาลิ
นจึงตัดสินใจที่จะฆ่าเจน แต่เจนไหว
ตัวทันจึงรอดชีวิตมาได้ แล้วไปอยู่กับ

แม่ลินดาและลิลลี่ แม่ลินดาเห็นว่า
สถานการณ์ไม่ค่อยดีจึงคิดที่อยากจะ
หยุดมาลิน พอดีกับทางตำรวจได้
ตรวจสอบหลักฐานการตายของท่านชู
โกธและการฆ่าของเจน ปราบกว่า
หลักฐานทั้งหมดแน่ชัดว่า มาลินเป็นคน
อยู่เบื้องหลัง ทั้งตำรวจและแม่ลินดา
ทั้งภรรยาทั้งสองคนของมาลินต่างก็มา
ที่บ้านของมาลิน เมื่อมาลินเห็นหน้าทุก
คน โดยเฉพาะเจนและตำรวจ ทำให้มา
ลินเกิดสติแตกและด่าว่าแม่ลินดาว่าเป็น
ต้นเหตุทั้งหมด แม่ลินดาพยายามจะ
อธิบายให้มาลินฟังและให้มาลินมอบ
ตัวแต่มาลินยังยืนยันว่าแม่ลินดาเป็นต้น

เหตุทำให้เขาต้องกลายเป็นฆาตกร แม่ลิน
ดาไม่ใช่แม่ของเขา ผมไม่มีแม่จนๆแบบ
นี้ แม่ลินดาสุดจะอดทนจึงได้สาปแช่ง
ขอให้มาลินพบกับหายนะ ขณะนั้นฝน
กำลังตกพายุรุนแรงมากและเกิดฟ้าผ่า
ช่วงขณะนั้นก็มีรถสิบล้อบรรทุกทราย
พอดีกับจังหวะมาลินวิ่งทำให้มาลินโดน
รถถล่มทรายถมไปทั้งตัวและมาลินก็กลายเป็น
หินเหมือนโดนสาปและเสียชีวิตใน
ที่สุด

รู้สึกเสียใจกับการกระทำของเขา
ถ้าเขาเปิดใจให้กว้างนิดหนึ่งก็
คงไม่ต้องจบแบบนี้คับ

เป็นไงบ้างอ่านแล้วรู้สึกอย่างไร
คะน้องนัท

คับๆต่อไปนี่ผมจะหัดเปิดใจให้
กว้างขึ้นจะได้ไม่ต้องเจอจุดจบ
แบบนี้

เห็นไหมคะคนเราจะดีหรือชั่วอยู่ที่
ที่การกระทำ นะน้องนัท

คนเราเลือกที่จะเกิด
ไม่ได้แต่เราสามารถที่จะ
เลือกทางเดินชีวิตของ
ตนเอง ถ้าสิ่งที่เราเลือก
เป็นสิ่งที่ถูกต้อง